

НАЙ-НЕЖЕЛАНИЯТ НА СВЕТА ЧОВЕК

Дейвид Уилкерсън

21 Ноември 1988

Най-малко търсеният човек на света живее днес! Той не е мъртъв, дори е доста деен и има семейство тук, в Ню Йорк. Онзи ден прекарах няколко часа с Него заради това послание! Много от вас също без съмнение Го познават - най-нежеланият човек на света е Исус, Синът на Живия Бог!

На Червения площад в Москва има огромни картини на Ленин, Сталин и други комунистически лидери – всички драпирани с червено кадифе. Трябва да закачат друга картина на Червения площад – картина на Исус Христос, драпирана с черно вретисце и следните думи под нея: „Най-нежеланият човек в Русия – Исус!“ Ако отидете в Англия - в залите на Парламента или в големите английски катедрали, ще видите картини на всичките предишни крале и кралици. Някои са били обичани, други – мразени. Там също липсва картина, която трябва да бъде закачена някъде, където всички англичани да могат да виждат – картина на Исус със заглавие: „Най-нежеланият човек в Англия!“ Или пък, отидете във Вашингтон - нашата столица и вижте в залите на Конгреса портретите на бившите ни президенти на Капитолия. Погледнете паметниците на Линкълн и Вашингтон. Там трябва да бъде построен специален монумент без нищо на него, освен една картина на Исус и думите: „Този човек е истинският баща на Америка! Той я посади, полива и я направи просперираща! Но днес той е най-нежеланият човек за това общество!“

Нека отидем стъпка напред – в библиотеките и класните стаи на почти всяка духовна семинария в Америка. Чуйте безбожните, мразещи Христос теолози, вижте книгите с висш критицизъм, които с наслада ограбват и унищожават вярата. Или пък влезте в големите катедрали и погледнете нарисувания на стъклописите Исус, а след това чуйте така нареченото им евангелие! Те не проповядват истинския Исус, а някой друг. Ако искат да са честни, трябва да поставят бронзова табелка под стъклописите си с Исус, на която да пише: „Нежелан!“

По рождение Исус беше евреин, но евреите не Го искаха тогава, не Го искат и сега. „При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха“ (Йоан 1:11). По всичките си синагоги те прилежно изучаваха идването Му! Свещениците и книжниците можеха да цитират Исая 53. Мислеха, че знаят къде ще бъде роден и как биха могли да Го познаят. Казваха, че живеят заради деня на Неговото завръщане – точно, както всеки евреин днес очаква своя Месия. Чета за убийствените заговори на религиозните лидери и свещеници и си казвам: „Как можаха да заговорничат да убият Христос или дори Лазар, когато бяха толкова ревностни за Закона, който казва: „Не убивай“? Откъде, освен от ада може да се вземе такава омраза към Исус? Как може съвременния евреин да мрази толкова много Исус? Той е Син на Давид, обичаше Израил, дойде за да изпълни всичките им закони. Сърцето Му обичаше Ерусалим. Самият Той беше евреин и пророк като Моисей. Защо тогава очите им искрят от яд и отхвърляне, когато чуят името Му? Вероятно днес Исус нямаше да получи виза за Израел!

Може би щяха да отнемат гражданството Му. Щяха да ударят печат в паспорта Му: „Нежелан!“ Наистина, Своите Му не Го приеха.

Всички много добре знаем, че светът не Го желае. Исус е песента на пианиците. Само в САЩ името на Исус е толкова осквернявано. Той не е обект на клетви в Русия или Китай (те кълнат своите предшественици и паднали богове или лидери). Но американците кълнат Христос. Римските войници Му се подиграха, като сложиха венец от тръни на главата Му. Днес, нашата нация Му се присмива изтънчено – филмови продуценти използват най-добрите си таланти и милиони долари, за правят филми за Исус, които с изтънчена подигравка осмиват и ограбват Неговата божественост.

Тук, на Бродуей, Исус със сигурност е най-нежелания от всички хора. „La Cage aux Folles“ със своята хомосексуална тематика беше предизвикателство към Исус, а посланието гласеше: „Това е нашата територия! Не желаем намесата Ти.“ Таймс Скуеър Чърч, която се намира в средата на мястото, където се настанил сатана (националната му щаб квартира), е най-голямата заплаха за неговото царство, която Бродуей някога е имал! Адът е побеснял, защото знае, че множества ще пожелаят да избягат при Исус. Той е дошъл на Бродуей въпреки театрите, епидемията от СПИН и цялата празнота. Вече има посадена от Него църква с хора, чиито вик е: „Желаем Го! Ще имаме Исус!“ Ние казваме на Ню Йорк, на пласьорите на наркотици, на производителите на порнография, на филмовите и театрални продуценти и на силите, които управляват: „Може да не Го желаете, но не можете да Го държите настрана!“ Как ли се радват ангелите, като гледат, че наред най-големия град в Америка - в сърцето на престъпността, греха и омразата към Исус, стотици хора се събират в името на Бог. Как ли викат от радост: „Те искат нашия Господ! Желаят Го!“

Дори „религиозния свят“ не Го иска. Аз мисля, че Исус е най-нежелан от отстъпилите, покварени църковни лидери, от либералните църковни организации и от правещите компромиси, похотливи християни. Днес в църквата съществува също толкова грозно идолопоклонство към Исус, колкото към Ваал и всички други идоли в древен Израил. Изоставили са истинският Исус на светостта, Кръста, покаянието и отделянето от света и във фантазиите си копнеят за друг Исус, който е точно като тях – опрощаващ греховете им единствено с думи за братство, любов и единство. Поставили са името на Исус върху много покварената и зла картина на своите дела. Това не е Евангелието на Христос и не е истинският Исус. Те използват правилните думи, но не се покланят на Исус, Когото ние познаваме. Павел предупреди за хора, които „проповядват друг Исус... друг дух... друго благовестие...” (2 Коринтяни 11:4)

Не мога да назова нито една „християнска“ звукозаписна компания, която наистина да желае Исус. Те са се превърнали в машини за пари като тези от Уол Стрийт, използващи името на Исус за търговска реклама! Ние се разстройваме от филми като „Последното изкушение на Христос“, които се присмиват на нашия Господ, но по-лошо от това са тези „християнски“ музикални продуценти и книгоразпространители, които фабрикуват рок и пънк. Те са манипулатори и съвременни обменители на пари. Истината е, че в това няма нищо религиозно. Ню ейдж музиката и хуманистичната теология се промъкват в християнските книжарници. Някои от тях се превръщат в най-големите пласьори на безбожен боклук в Америка. Разделите за музика излизат направо от ада, а повечето книги са каша, която не

казва нищо! Това е единствено бизнес. Не трябва да се оплакваме от еврейски бизнесмени, които печелят от името на Исус по Великден и Коледа. Евангелистите печелят от името Му 365 дни в годината! Исус е нежелан от тези амбулантни търговци. Те желаят долари! Слава на Бог, че има и някои изключения, някои книжарници, които отказват да направят компромис.

Ще кажеш: „О, благодаря на Бог за нашата църква. Ние Го желаем, не сме Го направили нежелан. Приветстваме и искаме Исус с цялото си сърце!“ Но помислете за онзи ужасен момент, в който по-голямата част от учениците Му спряха да Го следват, защото Словото беше твърде тежко. Исус се обърна към тях - дванадесетте и попита: „И вие ли ще си тръгнете?“ Не топли ли сърцето ви да чуете Петър да казва: „Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот“ (Йоан 6:68)? И въпреки това, в последния час дори дванадесетте „Го оставиха и се разбягаха“ (Марк 14:50). Исая каза: „Той е презрян и отхвърлен... Всички ние блуждаехме като овце, отбихме се всеки в своя собствен път...“ (Исая 53:3,6). Пророкът използва думата „ние“. Ние Го презряхме. Ние Го отхвърлихме. Ние скрихме лицата си от Него. Ние се отбихме в собствения си път. Помислете за множествата отстъпници, за онези, които преди са ходили с Него. Сега се крият и не желаят да бъдат в присъствието Му. Някои от вас, които четете това, сте се отбили и сте тръгнали по собствения си път. Вие сте се обърнали срещу Исус и дори в момента не Го искате.

Посланието ми наистина е за отхвърлянето, което Исус преживява от онези, които най-много твърдят, че Го искат. Задайте на почти всеки, който нарича себе си християнин следните въпроси: „Искаш ли Исус? Чувстваш ли, че се нуждаеш от Него? Искаш ли да Го познаваш по-добре?“ Почти всички ще ви отговорят: „Да, аз наистина Го желая.“ Нека обясня какво имам предвид под „желая Исус“. Аз говоря за изяждащо желание, копнеж да Му позволиш да бъде всичко за теб. „...Към Твоето Име и към Твоя спомен е желанието на душата ни. С душата си копнея за Теб нощем; да, и с дълбочината на духа си Те търся в зори...“ (Исая 26:8-9). Пророкът говори за копнеж и глад за Него дори посред нощ! Това означава да Го търсиш с плачещо, копнеещо сърце. „Насладих се на сянката му и седнах, и плодът му бе сладък в устата ми... защото съм болна (залитаща) от любов... Любимият ми е мой, и аз съм негова... Нощем на леглото си потърсих онзи, когото обича душата ми...“ (Песен на песните 2:3,5,16 и 3:1). Това означава да желаеш Исус. Той поглъща мислите ден и нощ. Превръща се в самия смисъл на живота.

Нека разгледаме какво означава любовта към Исус и да се постараем да разберем колко Го желаем наистина.

Ти не желаеш Исус наистина, ако желаеш някого или нещо повече от Него!

„Ако... потърсите ГОСПОДА, своя Бог, и ще Го намериш, ако Го потърсиш с цялото си сърце и с цялата си душа“ (Второзаконие 4:29). Адът ще бъде пълен с хора, които през цялата вечност ще казват: „Но аз наистина исках Исус. Дълбоко в сърцето си се нуждаех от Него!“ И това няма да е лъжа; те наистина са имали желание за Исус, но винаги е имало нещо или някой, когото са желаели повече. Привързан ли си към някого или нещо? Съществува ли зло,

което държи сърцето ти? Трябва да знаем, че Исус е ревнив. Той няма да позволи на друга любов да оскверни любовта ни към Него.

Думата, която най-добре описва американската култура днес е „невярност“. Тя е осквернила дори и служението. Днес в Америка съществува нов вид брак, наречен „отворен“. Тези, които го практикуват се женят, живеят заедно и правят дом. Но на всеки един е позволено да има и други любовници и е свободен да се среща и ходи на почивка с други, а след това да се върне, когато пожелае! Нищо чудно, че изневярата се е превърнала в епидемия!

Един мой приятел служител ми разказа за агонията, която е изживял, когато е разбрал, че жена му му изневерява. Имало странни телефонни обаждания и любовни писма, написани до нея от друг мъж. След това дошли лъжите ѝ, оправданията и пътуванията, които понякога траели с дни. Най-накрая, един ден тя отишла до офиса му и казала: „Не те искам повече. Искам развод. Влюбена съм в друг мъж от църквата. Не искам служението – уважавам те и ще те обичам по свой начин – но си тръгвам!“ Той бил шокиран и вече две години от тогава все още не може да преживее нейната загуба. Може би, някои от вас, които четете сега, сте хванати в същата паяжина от неверие. Може да изневерявате с някой от работата или църквата си, или със семеен приятел и сърцето ви да е раздвоено. Искате да си тръгнете от брака.

Исус знае какво е да Му изневеряват! Той е бил много търпелив докато през цялата история Израил е бил неверен към Него, отново и отново извършващ духовно прелюбодеяние. Сърцето на Исус копнее за вярна невеста - хора, които ще имат очи само за Него, без никоя друга любов да стои помежду им. Кое носи радост на съпруга или съпругата? Това е верността – способността да се погледнете един друг в очите и да видите доверие, а не лъжи и отчужденост. Така е и с взаимоотношенията ни с Исус. „Кой може да намери добродетелна жена? Защото е много по-скъпа от скъпоценни камъни. Сърцето на мъжа ѝ се уповава на нея и той няма да бъде лишен от изобилие“ (Притчи 31:10-11). Може ли Исус да погледне в сърцата ни и да ни се довери?

Знам за едно женско евангелско събрание, което в продължение на часове просто „обича Исус“. Те се покайват за неверието на мамещата Му невеста. Опитват се да запълнят болящото Го сърце с липсващата любов, говорят за „болката Му“. Исус сигурно изпитва болка, защото днес малцина Го обичат с цялото си естество! Сърцето ми е съкрушено и аз се моля със сълзи на очи: „О, Исус! Колко неверен съм бил през годините! Колко често нещата от този свят пленяваха сърцето ми! Увлечах се по коли, антики, спортове. Имаше времена, в които обичах похвалата на хората, желях неща и давах времето си на други грижи.“ Божието Слово казва: „Ако някой люби света, любовта на Отца не е в него.“ (1 Йоан 2:15)

Исус зададе един доста обезпокоителен въпрос: „...Но когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?“ (Лука 18:8). Думата „вяра“ на гръцки означава „упование на и вярност към“. Към Него! Той пророкува голямо отпадане, че дори избраните Му ще бъдат силно изкушени и много хора ще паднат и ще тичат след този свят в похот и удоволствие. Моят плач е: „О, Господи, притегли ме към Себе Си. Нека бъда един, на когото можеш да се довериш. Нека Те обичам без резерви. Дай ми чиста, свята, непримесена с нищо любов към Теб!“

Как можеш да казваш, че Го желаеш, а да прекарваш толкова малко време с Него?

Защо Исус каза: „А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка и като си затвориш вратата, се помоли на своя Отец, който е в тайно; и твоят Отец, който вижда в тайно, ще те възнагради.“ (Матей 6:6)? Защото Господ желае близост. Той иска да се затвори с любовта на сърцето Си! При нас има толкова много хора, които се молят и никога не пропускат молитвено събрание. Те ходят на всяко домашно събрание и наистина е духовно двама или трима да се съгласят в молитва. Но ще дойде едно подръпване от Господ и Той ще прошепне: „Ела сам, затвори вратата, нека останем само двамата.“ Тайната молитва е най-интимното нещо, което можеш да споделиш с твоя Господ. Ако нямаш този вид взаимоотношение, всъщност не Го познаваш.

Без близост с Исус, дори добрите ти дела могат да станат зли: „В онзи ден мнозина ще Ми кажат: Господи! Господи! Не в Твоето ли Име пророкувахме, не в Твоето ли Име демони изгонвахме, и не в Твоето ли Име направихме много чудеса? — но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал, махнете се от Мен вие, които вършите беззаконие!“ (Матей 7:22-23). Нека никой от нас, който пророкува или гони демони като мен, да не казва: „Това не се отнася за мен!“ Какво казва Исус? Ключът е: „Не ви познавам.“ Няма е близост, някой е направил ужасно много в Неговото име, без дори да Го е познавал. Това означава, че ние може да станем толкова увлечени от правене на добро, от програми, от помагане на другите, че да изгубим връзка с Исус. Накрая просто правим неща в Неговото име, но тези неща стават зли, понеже са извършени със силата на егото.

Когато прекарваме време с Него насаме е преди всичко за наша полза и рядко за Негова. Мислим ли си понякога за Неговите нужди? Исус стана човек с всички човешки нужди, включително нуждата от приятелство и любов. Той почувства отхвърляне каквото и ние чувстваме, защото никога не пренебрегна образа Си на човек. Исус е Бог и все пак човек. Да е докоснат от чувствата и немощите ни, означава, че Той все още чувства болките и нуждите на хората. Наскоро си мислех: „Господи, ти попита ли някога на земята – обича ли ме някой заради Самия Мен – Исус, човека?“ Погледнете множествата, които Го притискаха от всички страни, викащи за помощ, за милост, за поглед, за изцеление, за знамения и чудеса. Той ги разглеждаше като овци без пастир – чу плача им и плака. Но малцина отидоха при Него без да молят за нищо, малцина отидоха само, за да Го обичат!

Имаше една грешница, изгубена жена, която отиде при Него само, за да Му даде: „И ето, една жена от града, която беше грешница, като разбра, че седи на трапезата в къщата на фарисея, донесе алабастрен съд с миро. И като застана отзад при краката Му и плачеше, започна да облива краката Му със сълзи и да ги изтрива с косата си, и целуваше краката Му, и ги мажеше с мирото... И като се обърна (Исус) към жената, каза на Симон: Виждаш ли тази жена? Влязох в къщата ти, но ти не даде вода за краката Ми, а тя със сълзи обля краката Ми и ги изтри с косата си. Ти целувка не Ми даде, а тя не е престанала да целува краката Ми, откакто съм влязъл. Ти с масло не помаза главата Ми, а тя с миро помаза краката Ми.“ (Лука 7:37-38, 44-46)

Някога измили ли сте краката Му със сълзите си? Ходили ли сте без да искате нищо за себе си, служението или семейството си, а просто, за да излеете върху Него дар от тамян, алабастрена кутийка с любов и хвала? Чуйте плача на сърцето Му: „Ти не ми даде целувка! Не даде вода за уморените Ми крака! А тя направи това за Мен!“ В Матей 26 глава, друга жена отиде при Исус да излее парфюм върху главата Му докато Той се хранеше. Учениците Му видяха това и казаха с възмущение: „Защо се прахоса това? Защото това миро можеше да се продаде за голяма сума, която да се раздаде на бедните“ (стихове 8-9). Ние сме точно като тези ученици – мислим си, че е загуба на време да бъдем сами с Него и да послужим на нуждите Му, когато толкова много бедни, страдащи хора се нуждаят от времето и молитвите ни. Исус каза: „Защо досаждате на жената? Понеже тя извърши едно добро дело за Мен. Защото бедните винаги се намират между вас, а Аз не винаги се намирам.“ (стихове 10-11)

Собствените Му ученици не бяха до Него, когато се нуждаеше от тях макар и за един час! Той им беше казал: „Душата Ми е пренаскърбена до смърт. Постоите тук и бдете заедно с Мен“ (стих 38). Това, което в действителност им казваше, беше: „Боли Ме! Имам нужда от вас сега! Това е Моят час – сега се нуждаем от любовта и подкрепата ви!“ Но, Той ги намери заспали: „Не можахте ли поне един час да бдите с Мен?“ (стих 40). Всичко, за което Той молеше, беше един час, в който да бъдат фокусирани на Неговата нужда, един час от тяхната любов докато страда! Днес си казваме: „Той е Бог! Той няма нужди, не Го боли, вече не плаче. Какво бих могъл да Му дам?“ Щом Той няма нужда сега и е само един безчувствен Бог извън нашия свят, защо тогава все още стои на вратата и хлопа? Защо тогава все още има нужда да дойде и да вечеря с нас? (виж Откровение 3:20). Защо казва на Петър три пъти след възкресението: „Обичаш ли Ме?“ Много е ясно, че Той все още има нужда да бъде обичан! „Укор съкруши сърцето ми и страдам, чаках да ме пожали някой, но нямаше никой; и чаках утешители, но не намерих никакви.“ (Псалм 69:20)

Ние не можем да Го обичаме истински докато не Му позволим да бъде всичко онова, което обеща!

Преди години, когато стоях до съпругата си Гуен пред олтара, чух баща ми (той беше служителят, който ни венча) да я пита: „Ще приемеш ли Дейвид за свой законен съпруг?“ Заклехме се тържествено, всеки от нас каза: „Да!“ Гуен ме обичаше по хиляди начини, но никога по-добре и повече от момента, когато ми позволи да бъда мъжа в къщата. Отне й известно време да отстъпи и да ми позволи да върша „мъжката“ работа, особено след като не разбирам много от техника! Но тя се е научила тактично да ме окуражава да изпълнявам тази роля. Бог имаше намерение съпругът и съпругата да са отражение на връзката Му с нас - Неговата невяста: „Защото твоят съпруг е Творецът ти...“ (Исаия 54:5). Ние сме „невяста, украсена за мъжа си“ (Откровение 21:2). Но Исус не е като никой земен съпруг. Когато Той каже „Да“, има цялата сила и слава да го направи! Можеш да намериш обещанията на нашия Господ навсякъде в Словото Му.

Любовта ни към Него приема обещанията, почива на тях и позволява на Исус да бъде наш Бог. Ето някои от тях, които е дал на всички, които са се заклели в любов и вярност към Него: „...ще ви нося... и Аз ще нося и избавя.“ (Исаия 46:4). Може ли жена да забрави кърмачето си... Дори и тези да забравят, Аз пак няма да те забравя!“ (Исаия 49:15). „Той ще прощава щедро“

(Исаия 55:7). „Ще го вода, и ще върна утехата на него...” (Исаия 57:18). „Преди още да извикат, Аз ще отговарям; докато още говорят, Аз ще чувам” (Исаия 65:24). „Защото Бог е казал: „Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна.” (Евреи 13:5)

Исус е нашата праведност, здраве, освобождение, нашата скала на спасение, ежедневния ни хляб, утехата ни, нашия снабдител, силната ни ръка, защитата ни, нашата светлина, радостта ни, мира – всичко за нас по време на нужда! Нека бъде твой Бог – вярвай във всяко обещание и почивай на него. Не се страхувай и не се опитвай да изработиш нещата сам. Докажи Му, че ще вярваш на силата Му!

Не можеш да Го обичаш по по-добър начин от това просто да Го оставиш да бъде всичко за теб. Вярвай и почивай на обещанията Му да те пази, да снабди всяка твоя нужда, да бъде с теб през всичките ти възходи и падения и никога да не те остави. Любовта позволява Той наистина да бъде твой Бог.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1988 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The World's Most Unwanted Man](#) / [Най-нежеланият на света човек](#)